

PRYSZCZĄCY (3) *part praes act*

sg m N pryszczący (1). ◇ *A* pryszczący (1). ◇ *pl N subst* pryszczące (1). ◇ **[G pryszczących.]**

Sł stp brak, Cn s.v. pryszczénica ziele; rojownik pieprzny, Linde XVII w. (z Cn) s.v. pryszczénica; rojownik.

1. Objawiający się pryszczami, ropny (3) :

Wyrażenia: »pryszczące krosty« (1): Pryfzczące krofty *SienLek* S4v.

»świerzb pryszczący« (2): Na świerzb przyfzczący: Náwarz ziarn floniecznikowych w wodzie/ náfyp w ten war ziemie czarnéy/ aż będzie gęfte błoto/ tymże obłoż mieřtcá przyfzczywé. *SienLek* 134v, 134v *marg.*

2. [lek. O środkach leczniczych: spryszczający, powodujący tworzenie się szybko gojących się pęcherzy: Mażą drudzy, vnguentámi piérwéy słábszémi, mocnieyszémi potym [...], aż przychodźim čásém do tego, áby rubificantia á rzeczy pryszczących co do tego przystąpiło, iáko stercus columbinum, euphorbium vngt: de cantharidibus mesue, álbo sámé cantharides. *OczkoPrzymiot* 437.]

Synonim: **1. ropisty.**

MPi